

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614211787
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614211787.1

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v právnej veci navrhovateľa Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8 a 10, 913 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti odporcovi J. J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX L., štátnemu občanovi SR, zast. Mgr. Jozefom Mochnackým, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie T. G. Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec o návrhu na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/120/2011 sa zamieťa.

Návrh na odklad vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/120/2011-53 zo dňa 07.09.2011 sa zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 189,59 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu odporcu Mgr. Jozefa Mochnackého.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 10.07.2014 domáhal obnovy konania č. 9C/120/2011, v ktorom bolo uznesením tunajšieho súdu č. k. 9C/120/2011-53 zo dňa 07.09.2011 v spojení s opravným uznesením č. k. 9C/120/2011-63 zo dňa 08.11.2011 (ďalej len napádané rozhodnutie) meritórne rozhodnuté o povolení obnovy konania č. 17C/55/2004. Napádané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2012, vzhľadom na čo je v predmetnom prípade držaná 3 ročná objektívna lehota.

Navrhovateľ požaduje obnovu napádaného rozhodnutia z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., teda z dôvodu, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Dňa 09.06.2014 bolo navrhovateľovi doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 232/2012, ktorým bolo rozhodnuté, že obnova konania v skutkovo a právne úplne rovnakej veci s rovnakými účastníkmi konania a vychádzajúca z rovnakého základu sa zamieťa. Jednalo sa o konanie, predmetom ktorého bol návrh na obnovu konania o náhradu stravného, ktoré odporca podal v rovnaký deň ako návrh na obnovu konania, ktorým žiadal náhradu mzdy. Oba tieto návrhu vychádzajú z rovnakého skutkového a právneho základu, no Krajský súd Banská Bystrica ich rozhodol protichodne. Rozhodnutie, ktorým sa obnova konania zamietla, bolo čo do merita veci preskúmané aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

Navrhovateľ uvádza, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (uznesenie sp. zn. 4Cdo 232/2012) predstavuje skutočnosť, resp. rozhodnutie v zmysle § 228 ods. 1 písm. a), ktoré nebolo možné v čase rozhodovania vo veci napádaného rozhodnutia použiť zo strany navrhovateľa, a toto rozhodnutie

môže privedieť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je preto podľa neho dôvodom na pripustenie návrhu na obnovu konania. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je právoplatné doručením tohto rozhodnutia a zároveň okamihom jeho doručenia, teda dňa 09.06.2014 sa navrhovateľ dozvedel o dôvode na podanie návrhu na obnovu konania. Spoločne s objektívnou lehotou je teda zachovaná aj subjektívna 3 mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania zo strany navrhovateľa v zmysle § 230 ods. 1 O. s. p.

Podľa § 228 ods. 1 a § 228 ods. 2 O. s. p. je zrejmé, že návrhom na obnovu konania je možné napadnúť iba meritórne rozhodnutie súdu.

Nakoľko O. s. p. nedáva priestor výslovne na podanie návrhu na obnovu konania voči uzneseniu o povolení obnovy konania, navrhovateľ použil na pripustenie predmetného návrhu pri § 228 ods. 2 O. s. p., alebo § 228 ods. 1 O. s. p. analógiu, keď týmto návrhom napáda meritórne rozhodnutie okresného súdu o povolení obnovy konania, podobne ako by napádal iné meritórne rozhodnutie súdu. Zákon podľa navrhovateľa nevyklučuje neprípustnosť návrhu na obnovu konania voči uzneseniu o povolení obnovy konania, teda pripúšťa možnosť analogického uplatnenia ustanovení O. s. p. o obnove konania. O neprípustný návrh na obnovu konania ide podľa neho iba vtedy, ak to výslovne stanovuje zákon.

Navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd nariadil odklad vykonateľnosti napádaného uznesenia č. k. 9C/120/2011-53 zo dňa 07.09.2011 do rozhodnutia o povolení obnovy konania, nakoľko ďalším konaním v obnovennej veci by mohlo dôjsť k značnej škode na strane navrhovateľa.

Vo vyjadrení zo dňa 16.02.2015 odporca uviedol, že podaný návrh smeruje proti uzneseniu, ktoré nie je spôsobilé byť napadnuté návrhom na obnovu konania. Preto považoval podaný návrh za neprípustný.

Svoje tvrdenie odôvodnil tým, že okruh rozhodnutí, ktoré sú spôsobilým predmetom obnovy konania vymedzuje zákon, konkrétne § 228 ods. 1, 2 O.s.p., § 229 O.s.p. a § 231 ods. 2 O.s.p.. Tento okruh je vymedzený tak, že návrh na obnovu konania možno uplatniť voči všetkým právoplatným rozsudkom s výnimkou rozsudkov o vyslovení, že manželstvo sa rozvádza, je neplatné alebo neexistuje a rozsudkov, ktorých zmenu možno dosiahnuť aj inak. Mimo právoplatných rozsudkov je obnova konania prípustná aj pri prieskume uznesenia o schválení súdneho zmieru, právoplatného platobného rozkazu, rozkazu na plnenie, zmenkového a šekového platobného rozkazu a rozhodnutí vydaných v konaní o dedičstve s výnimkou tých, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak. Na základe uvedeného, uznesenie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o povolení obnovy konania podľa názoru odporcu nepatrí do zákonom vymedzeného okruhu rozhodnutí (uznesení), proti ktorým je prípustné podať návrh na obnovu konania. Odporca sa zároveň nestotožnil ani s názorom navrhovateľa o analogickom použití ustanovení § 228 ods. 1 a 2 O.s.p. na povolenie obnovy konania, ktoré bolo skončené uznesením o povolení obnovy konania. Takáto analógia je podľa odporcu neprípustná a v rozpore s gramatickým a logickým výkladom ustanovení § 228 - 231 O.s.p., kde je presne vymedzený okruh rozhodnutí spôsobilých na to, aby mohli byť napadnuté návrhom na obnovu konania.

Odporca sa v podanom vyjadrení nestotožnil ani s dôvodom obnovy konania č. k. 9C/120/2011. Vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 185/96 zo dňa 21.08.1997 mal odporca za to, že odlišný právny názor Najvyššieho súdu SR ohľadne posúdenia začiatku plynutia lehoty na podanie obnovy konania, prezentovaný v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 232/2012 nie je spôsobilým dôvodom obnovy konania.

Na základe uvedených skutočností žiadal návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietnuť a zaviazat ho na náhradu trov konania odporcu.

V zmysle § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privedieť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Na základe § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 228 ods. 3 O.s.p. návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

V ustanovení § 229 O.s.p. je uvedené, že obnova nie je prípustná proti rozsudkom

a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je;

b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa § 230 1 až 3 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § 228 ods. 1 písm. c),

d) § 228 ods. 1 písm. d),

e) § 228 ods. 1 písm. e).

Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Na základe § 231 O.s.p., návrhom na obnovu konania možno napadnúť aj rozhodnutie vydané v konaní o dedičstve s výnimkou tých rozhodnutí, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť podľa tohto zákona inak.

Podľa § 232 ods. 1 a 2, § 233 O.s.p., návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni. Pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni. Ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Ustanovenie § 234 ods. 1 až 3 O.s.p. upravuje, že návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie. Povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

V zmysle § 235 ods. 1 O.s.p., len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znova prejedná.

Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 228 ods. 1 a 2, § 229 a § 231 vymedzuje rozhodnutia, ktoré možno napadnúť obnovou konania. Tento výpočet rozhodnutí je taxatívny, teda ho nemožno rozširovať, ani analogicky medzi ne zaradiť rozhodnutia, ktoré nie sú výslovne v týchto ustanoveniach neuvedené.

V súlade s ustálenou judikatúrou súdov Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 1/2009 zo dňa 27.01.2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr 66/2011 zo dňa 20.12.2011) je obnova konania možná len proti rozhodnutiam, ktoré presne stanovuje zákon (O.s.p.). Ide o právoplatné rozsudky a právoplatné uznesenia, ktorými bol schválený zmier, právoplatné platobné rozkazy, právoplatné rozkazy na plnenie, právoplatné zmenkové a šekové platobné rozkazy alebo právoplatné rozhodnutia vydané v konaní o dedičstve. O neprípustný návrh na obnovu konania teda ide vtedy, ak návrh na obnovu konania smeruje proti spôsobilým rozhodnutiam, ktoré však nie sú právoplatné, proti iným rozhodnutiam než právoplatným rozsudkom alebo uzneseniu o schválení zmiernu, právoplatnému platobnému rozkazu alebo právoplatným rozhodnutiam vydaným v konaní o dedičstve, proti tým rozhodnutiam, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak alebo ak sa návrh na obnovu konania nepodá z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O. s. p. (vid'. aj Občiansky súdny poriadok, I. diel, Komentár, IV. aktualizované vydanie, vydavateľstvo EUROUNION, 2006, str. 611). Nie je preto možné, aby súd povolil obnovu konania v prípade, ak sa návrhom na povolenie obnovy konania napáda uznesenie, ktorým bola povolená obnova iného konania.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade nemožno návrhu navrhovateľa na povolenie obnovy konania č. 9C/120/2011 vyhovieť, nakoľko podaným návrhom na obnovu konania nebolo napadnuté ani jedno z taxatívne uvedených rozhodnutí citovaných ust. § 228 ods. 1 a 2, § 229 a § 231 O.s.p., proti ktorým je obnova konania prípustná. Z uvedeného dôvodu s poukazom na ustanovenie § 234 ods. 2 O.s.p. súd bez nariadenia pojednávania návrh navrhovateľa na obnovu konania ako neprípustný zamietol. Súd zároveň zamietol ako nedôvodný aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

Nakoľko odporca si v konaní uplatnil náhradu trov konania, súd mu v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznal plnú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 189,59 eur, na nahradenie ktorých zaviazal navrhovateľa v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.